

D ů v o d y :

Jest plně souhlasiti s výkladem rekursního soudu v příčině pojmu »jednoduchá většina«. Slova předposledního odstavce § 17 stanov »jindy postačuje jednoduchá většina« jsou zřejmě použita jako protiváha vůči většině kvalifikované, t. j. dvoutřetinové většině přítomných, jaké je nutno k usnášení podle téhož odstavce o změnách stanov a o zrušení společenstva. V této souvislosti nelze rozuměti slovům jednoduchá většina tak, že by tu stačila jakákoli většina (relativní), nýbrž že tu musí býti skutečná většina přítomných. Stanovy samy překládou váhu na důležitost voleb a proto předpisují volbu hlasovacími lístky, a je to docela přirozené, poněvadž volbami se pověřují osoby a jim se svěřuje vedení celého podniku, a je proto potřebí, aby se tyto osoby těšily důvěře co nejširšího kruhu členstva, což se právě projevuje docíleným počtem většiny z přítomných, a zajisté by nehovělo tomuto účelu, kdyby, zejména při větším počtu soutěžících kandidátů, měla rozhodovati většina jen relativní, činící případně jen nepatrný nepatrný počet hlasů z přítomných u jednotlivých kandidátů. Podle spisů také v poslední době na valných hromadách od roku 1930 konaných, vždy také bylo při volbách dosaženo absolutní většiny pro jednotlivé kandidáty, takže ani nebylo potřebí k užší volbě přikročovati. Výkonem užší volby v souzeném případě nebylo také jednáno proti duchu a smyslu stanov, poněvadž odpovídá to všeobecným zásadám a praxi při provádění voleb.

Čís. 15303.

Je-li nemanželská matka polskou státní příslušnicí, není tuzemský soud příslušným k vydání usnesení podle § 111 j. n. o přenesení poručenství na polský soud.

Tuzemský soud se musí omeziti na postup podle čl. 10, odst. 2 smlouvy ze dne 6. března 1925 č. 5/26 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 17. června 1936, Nd II 50/36.)

Nejvyšší soud rozhoduje podle 3. odst. § 111 j. n. o přenesení poručenství nad nezl. polskou státní příslušnicí na úřední soud v P. (Německo) uložil prvému soudu, by postupoval podle čl. 10, druhý odst. smlouvy mezi republikou Československou a republikou Polskou ze dne 6. března 1925 čis. 5 Sb. n. s. z roku 1926.

D ů v o d y :

Podle článku 10, odstavec 1 smlouvy mezi Československou republikou a republikou Polskou ze dne 6. března 1925 čis. 5 Sb. z. a n. z roku 1926 přísluší úřadům každé ze smluvních stran poručenská (opatrovnícká) péče o osobu a veškeré jmění vlastních příslušníků. Podle

odstavce 2 čl. 10, nastane-li potřeba zahájití poručenství (opatrovnictví) nad příslušníkem jedné strany smluvní, který nebo kterého jmění nachází se na území jedné neb druhé strany, úřady této strany omezí se samy toliko na bezodkladná opatření poručenská učiní o tom příslušnému úřadu neprodleně sdělení a příslušný úřad státu, jehož občanem jest poručenec, může podle odstavce 3 čl. 10 zmíněné smlouvy opatření to zrušiti, a je-li to v zájmu poručenčově, celé poručenství (opatrovnictví) nebo jednotlivá opatření poručenská (opatrovnická), ať již ohledně osoby, ať již ohledně jmění, přenéstí s jejich souhlasem na úřady druhé strany podle platných tam předpisů, kterážto rozhodnutí budou podle odstavce 4 čl. 10 smlouvy uznána na území strany druhé. Nemanželská matka Marie S. jest polskou příslušnicí a tudíž i její nemanželské nezletilé dítě Marie S. Nebyl proto tuzemský okresní soud vůbec příslušný k vydání usnesení podle § 111 j. n. o přenesení poručenské věci nezletilé Marie S. na úřední soud v P.

Čís. 15304.

Od kdy jest počítati lhůtu k oprávnému prostředku do rozhodnutí opraveného podle § 419 c. ř. s.?

(Rozh. ze dne 18. června 1936, R I 386/36.)

Rozhodnutí odvolacího soudu ze dne 16. ledna 1936, jímž byl zrušen rozsudek prvního soudu s řízením jemu předcházejícím pro zmatečnost a žaloba byla odmítnuta pro nepřipustnost pořadu práva, bylo doručeno právnímu zástupci žalobkyninu dne 28. ledna 1936. Dalším usnesením ze dne 6. února 1936 opravil odvolací soud své první usnesení podle §§ 419, 430 c. ř. s. ve výroku o nákladech řízení. Toto opravovací usnesení bylo právnímu zástupci žalobkyninu doručeno dne 26. února 1936. Dovolací rekurs, správně rekurs žalobkynin, datovaný dnem 11. března 1936, byl podán dne 11. března 1936 u soudu první stolice do původního rozhodnutí ze dne 16. ledna 1936.

N e j v y š š í s o u d odmítl rekurs.

D ů v o d y :

Lhůta k rekursu činí podle § 521 c. ř. s. 14 dnů a nemůže býti prodloužena. Tato lhůta se počíná ve věcech přesahujících hranici v § 448 c. ř. s. stanovenou po dni, kterého doručeno bylo písemné vyhotovení usnesení, jemuž má býti odporováno, což se v projednávaném případě stalo dne 28. ledna 1936. Vydáním opravujícího usnesení neprodlužuje se opravná lhůta, pokud jde o původní rozhodnutí. Jen tehdy, když se opravou změnila podstatná část soudního rozhodnutí, počíná se opravná lhůta teprve dnem, kdy byl doručen výrok soudu o opravě, jímž byl původní výrok změněn tak, že dal podnět k novému odporování (srovnej rozh. čís. 9872 Sb. n. s.). Opravovacím usnesením ze dne 6. února